

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Sa/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200378
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:1020200378.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove sudkyňou JUDr. Monikou Tobiašovou v právnej veci žalobcu Mgr. B. A., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX, právne zastúpeného JUDr. Mgr. Radimom Komkom, advokátom, Hlavná 27, Prešov proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 18.12.2019 sp. zn.: SPOU-PO-PK-XX/XXXX na základe žaloby v sociálnych veciach takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného zo dňa 18. decembra 2019 sp. zn. S.-PO-PK-XX/XXXX a v r a c i a vec žalovanému na ďalšie konanie.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému s tým, že o jej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 84 ods. 4 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „odbor“) č. SPOU-F.-XXXXX-X/XXXX-VZ zo dňa 13. 09. 2019, ktorým bývalému príslušníkovi Policajného zboru Mgr. B. A. podľa § 33 ods. 1 písm. a) bod 2. a § 35 ods. 1 písm. a), v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. nebolo priznané odchodné, o ktoré v zmysle § 83 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. požiadal.

2. Uviedol, že prvostupňové rozhodnutie bolo Mgr. B. A. (ďalej odvolateľovi) doručené 19.9.2019. . Odvolateľ využil zákonnú možnosť a proti napadnutému rozhodnutiu podal v zákonnej 15-dňovej lehote prostredníctvom splnomocneného zástupcu.

3. V podanom odvolaní odvolateľ namieta, že odbor pri vydaní napadnutého rozhodnutia dochádzal z personálneho rozkazu generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „MV SR“) č. 32 zo dňa 19. 07. 2019 o prepustení podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“), ktorý si prevzal na pošte Svinia dňa 01.08. 2019. Domnieva sa,

že takýto postup je predčasný, neúplný a nezákonný. Svoje domnienky odôvodňuje najmä tým, že dňa 07.06.2019 bol vydaný personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 181, ktorým podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. bol uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 31. 07. 2019. Zastáva názor, že nakoľko sa voči personálnemu rozkazu o uvoľnení neodvolal, tento po uplynutí 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, t. j. dňa 27. 06. 2019 nadobudol právoplatnosť. Pretože účinky uvoľnenia mali podľa neho nastať skôr ako účinky prepustenia zo služobného pomeru, má za to, že personálny rozkaz o prepustení, ktorý bol podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia, je predčasný, nezákonný a nemôže slúžiť ako podklad na rozhodnutie vo veci. S ohľadom na tieto skutočnosti preto navrhuje, aby odvolací orgán zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo alternatívne rozhodol tak, že mu priznáva odchodné.

4. V rámci odvolacieho konania bolo napadnuté rozhodnutie posúdené v celom rozsahu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, bol preskúmaný súvisiaci spisový materiál.

5. Predmetom konania vedeného na prvostupňovom orgáne, ktorým je odbor, bolo rozhodovanie o nepriznaní odchodného odvolateľovi v zmysle ustanovení § 33 ods. 1 písm. a) bod 2. a § 35 ods. 1 písm. a), v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. Predmetné konanie bolo ukončené vydaním napadnutého rozhodnutia. Citoval § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. Dávky výsluhového zabezpečenia policajtov a profesionálnych vojakov sa podľa §83 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. poskytujú na základe žiadosti.

6. Zo súvisiaceho spisového materiálu vyplýva, že písomnou žiadosťou zo dňa 07. 08. 2019, doručenou odboru dňa 21. 08. 2019, odvolateľ požiadal o priznanie odchodného ako dávky výsluhového zabezpečenia v súlade s ustanovením § 83 ods. 1 písm. b) a § 33 zákona č. 328/2002 Z. z., pričom v samotnej žiadosti uviedol spôsob skončenia služobného pomeru § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z.z. dňom 31.07.2019, rozhodnutím nadriadeného Ing. F. K. g.t.s.ú. MV SR rozhodnutím č. XX zo dňa 19.07.2019. Odbor žiadosť riadne posúdil a dospel k záveru, že odvolateľ nespĺňa zákonné podmienky na priznanie tejto dávky výsluhového zabezpečenia. Citoval § 33 ods. 1 písm. a) a § 35 ods. 1 písm. a) zák. č. 328/2002 Z. z.

7. V konaní o nepriznaní odchodného bolo zo zadovážených podkladov zistené, že personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 32 zo dňa 19. 07. 2019 bol odvolateľ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 31. 07. 2019, pretože svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

8. Keďže služobný pomer odvolateľa skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, odchodné mu podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. nepatrí.

9. Na základe týchto skutočností bolo vydané napadnuté rozhodnutie, ktorým odvolateľovi nebolo priznané odchodné, o ktoré v zmysle zákona č. 328/2002 Z. z. žiadal.

10. V postupe prvostupňového orgánu neboli zistené žiadne právne pochybenia ani logické nesprávnosti. Odbor spoľahlivo zistil stav veci a za tým účelom si obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v intenciách príslušných ustanovení zákona č. 328/2002 Z. z. Odchodné sa odvolateľovi správne a v súlade so zákonom nepriznalo.

11. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolateľ odvolanie s vyššie uvedenými odvolacími námietkami. S nimi sa odvolací orgán nestotožnil.

12. Odvolací orgán v prvom rade dal do pozornosti ten podstatný fakt, že odvolateľ svojím odvolaním nenapáda správnosť a ani nijako nespochybňuje podstatnú skutočnosť, ktorá bola predmetom konania, a to samotné nepriznanie odchodného (teda výrokovú časť napadnutého rozhodnutia o nepriznaní odchodného).

13. Predmetom konania vedeného na prvostupňovom orgáne nebolo skúmanie ani riešenie otázky, účinky ktorého rozhodnutia (personálneho rozkazu generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 32 zo dňa 19. 07. 2019 alebo personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. XXX zo dňa 07.06. 2019) nastali skôr. To by mohlo byť eventuálne súčasťou iného, samostatne vedeného konania, napríklad konania o odvolaní proti personálnemu rozkazu generálneho

tajomníka služobného úradu MV SR č. 32 zo dňa 19. 07. 2019, ak by sa odvolateľ proti nemu odvolal (odvolateľ takúto zákonnú možnosť nevyužil). V konaní o nepriznaní odchodného nebola uvedená otázka sporná, pretože vo všetkých evidenciách MV SR je odvolateľ vedený ako prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 31.07. 2019 podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Odvolateľ si žiadosťou zo dňa 07.08.2019 požiadal o priznanie odchodného. V tejto žiadosti dokonca sám ako spôsob skončenia jeho služobného pomeru deklaruje prepustenie podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 31. 07. 2019, ktoré bolo realizované personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. XX zo dňa 19. 07. 2019. Odbor si v predmetnom konaní pred posúdením žiadosti zabezpečil odvolateľom označený personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. XX zo dňa 19. 07. 2019, ako aj ďalšie potrebné podklady, z ktorých zistil, že odvolateľ bol skutočne dňom 31. 07. 2019 prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Keďže dôvodom skončenia služobného pomeru odvolateľa bolo prepustenie pre porušenie služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, odchodné v zmysle § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. odvolateľovi nepatrí.

14. Z uvedeného dôvodu námietky odvolateľa, resp. konštatovania v odvolaní sú z hľadiska zákonnosti napadnutého rozhodnutia právne irelevantné, nakoľko sa netýkajú predmetu konania o priznaní, resp. nepriznaní odchodného, ale výlučne iba konania vzťahujúceho sa k ukončeniu služobného pomeru odvolateľa, na základe čoho nie sú spôsobilé na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

15. Odvolací orgán napriek tomu považoval za potrebné uviesť pre úplnosť aj nasledovné skutočnosti:

16. Zo zadovážených dôkazov je dostatočne preukázané, že personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. XX zo dňa 19. 07. 2019 bol odvolateľ prepustený dňom 31. 07. 2019 zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.. Na túto skutočnosť nemá žiadny vplyv fakt, že odvolateľ si už skôr podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru.

17. Následne odvolací orgán citoval § 191 ods. 1, 7, 8 zák. č. 73/1998 Z. z. a argumentoval, že zákonnou povinnosťou nadriadeného odvolateľa po tom, čo mu bola doručená jeho žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, bolo postupovať v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z. a vydať v danej veci rozhodnutie, čo sa aj stalo, a to vydaním personálneho rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 181 zo dňa 07. 06. 2019 o uvoľnení odvolateľa zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 31. 07. 2019 podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.. Zároveň však považoval za potrebné uviesť, že na základe tohto personálneho rozkazu o uvoľnení zo služobného pomeru bol odvolateľ povinný plniť si služobné úlohy až do konca dňa 31.07.2019, kedy by bol zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z. uvoľnený.

18. Odvolací orgán poukázal aj na tú skutočnosť, že až do dňa 31. 07. 2019 príslušnému nadriadenému, ktorý je oprávnený rozhodnúť o prepustení policajta zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., nebránila žiadna zákonná prekážka, pre ktorú by nemohol služobný pomer odvolateľa skončiť aj iným spôsobom ako uvoľnením zo služobného pomeru, k čomu následne aj došlo. Služobný pomer odvolateľa bol ukončený prepustením (leďa nie uvoľnením na vlastnú žiadosť) zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. už uvedeným personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 32 zo dňa 19. 07. 2019.

19. V tejto súvislosti odvolací orgán dal do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z ktorých vyplýva právny názor, že personálny rozkaz o uvoľnení policajta zo služobného pomeru k určitému dátumu nečinil právne relevantnú prekážku postupu príslušného nadriadeného k ukončeniu služobného pomeru prepustením podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože služobný pomer odvolateľa ešte trval (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. k. 6 SŽ 3/01, č. k. 7 SŽ 17/03, č. k. 6 SŽ 205/01).

20. Zo zadovážených dôkazov je dostatočne preukázané, že služobný pomer odvolateľa skončil z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., a to prepustením.

21. V zmysle uvedeného odvolací orgán poukázal aj na fakt, že odvolateľ si podal taktiež žiadosť o priznanie výsluhového dôchodku, ktorý žiadal priznať od 01. 08. 2019, t. j. odo dňa nasledujúceho po skončení jeho služobného pomeru prepustením na základe personálneho rozkazu generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 32 zo dňa 19. 07. 2019. Teda aj v žiadosti o priznanie výsluhového dôchodku (rovnako ako v žiadosti o priznanie odchodného) odvolateľ ako spôsob skončenia jeho služobného pomeru zhodne uvádza prepustenie podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.,

realizované personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 32 zo dňa 19. 07. 2019.

22. Odvolací orgán považoval za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že odbor ako prvostupňový orgán pri nepriznaní odchodného rozhodoval na základe predloženého personálneho rozkazu generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 32 zo dňa 19. 07. 2019, ktorý bol zaslaný spolu s podkladmi na výpočet tejto dávky výsluhového zabezpečenia z Centra podpory v Prešove.

23. Jedným zo zaslaných podkladov bola i osobná evidenčná karta príslušníka Policajného zboru - odvolateľa. Z tejto evidenčnej karty je zrejmé, že v systéme MV SR a jeho evidenciách je ako spôsob skončenia služobného pomeru odvolateľa uvedené prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 31. 7. 2019.

24. Ďalej poukázal na to, že v osobnej evidenčnej karte odvolateľa sa v bode X. PRIEBEH SLUŽBY NA ÚTVARoch MV SR A POLICAJNÉHO ZBORU, v predposlednom a poslednom riadku explicitne uvádza:

Dátum ^ Údaje o priebehu služby Rozhodnutie

33 31.07. 2019 Uvo Uvoľnený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. * Dôvod: Na vlastnú žiadosť uplynutím zákonom stanovenej lehoty. Bytom: G. XXX, XXX XX. Odňaté identifikačné číslo XXXXX. * Pozn. Opatrenie nenadobudlo účinnosť z dôvodu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 31.07. 2019 PRRPR R KR PZ PO č. XXX/XXXX

31 31.07. 2019 Pre Prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 31. 07. 2019 PR PR GT - SÚ č. 3 č.XX/XXXX

25. Dôvody konkretizované v odvolaní s predmetom konania odboru nijako nesúvisia. Odvolateľovmu návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci orgánu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. na priznanie mu odchodného priamo v odvolacom konaní, nie je možné vyhovieť, pretože na realizáciu takéhoto postupu neexistujú zákonné dôvody.

II.

Argumenty žalobcu v podanej žalobe

26. Žalobou doručenou správne súdu prostredníctvom miestne nepríslušného Krajského súdu v Bratislave dňa 27.3.2020 sa žalobca domáhal zrušenie rozhodnutia žalovaného zo dňa 18.12.2019 sp. zn. S.-PO-PK-XX/XXXX a vrátenia veci na ďalšie konanie.

27. Podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie neurčité a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je formalistické a arbitrárne, ústavne neudržateľné.

28. Poukázal na to, že z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobcovi bol dňa 07.06.2019 vydaný Personálny rozkaz riaditeľa krajského riaditeľstva policajného zboru v Prešove, ktorým podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o uvoľnení žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ dňom 31.07.2019. V poučení bolo uvedené, že proti rozhodnutiu sa môže podať odvolanie do 15 dní od oznámenia. Odvolanie nemá odkladný účinok. Pokračoval, že dňa 12.06.2019 mjr. PhDr. O. X. vykonal vyhlásenie, že žalobca bol uvoľnený PR riaditeľa KR PZ Prešov č. XXX z 07.06.2019. Dňa 12.06.2019 toto vyhlásenie prijal aj žalobca v G.. Na základe poučenia v personálnom rozkaze č. XXX z 07.06.2019, vyhlásený dňa 12.06.2019, tento po uplynutí 15 dní odo dňa vyhlásenia nadobudol právoplatnosť 27.06.2019, keďže sa proti nemu nikto neodvolal.

29. Ďalej uviedol, že dňa 19.07.2019 bol vydaný v tej istej veci Personálny rozkaz č. 32 podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. a žalobca bol týmto prepustený a služobný pomer skončil dňom doručenia rozhodnutia - § 194 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z.. Následne citoval ustanovenie § 194 ods. 3 zákona.

30. Zdôraznil, že tento personálny rozkaz č. XX mu bol doručený dňa 01.08.2019, tzn. v deň, keď už nebol v služobnom pomere nakoľko služobný pomer skončil uvoľnením ku dňu 31.07.2019, čo má za

následok skutočnosť, že rozhodnutie o nepriznaní odchodného je v hrubom rozpore so zákonom, pričom ide o svojvôľu pplk. G., ktorá dodatočne dopísala do Personálneho rozkazu č. XXX ručne záznam, že predmetné „opatrenie nenadobudlo účinnosť z dôvodu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 31.07.2019“.

31. Žalobca citoval čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 1 a čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR a argumentoval, že prepustenie zo služobného pomeru pokladá za nezákonné aj preto, že podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, o ktorej nadriadený rozhodol personálnym rozkazom č. XXX zo dňa 07.06.2019 a dňa 12.06.2019 mu bolo oznámené rozhodnutie o uvoľnení ku dňu 31.07.2019. Týmto podľa jeho názoru nastal právny účinok ukončenia služobného pomeru uvoľnením a tento personálny rozkaz sa stal právoplatný dňa 27.06.2019. Ak teda bolo konanie o ukončení jeho služobného pomeru uvoľnením právoplatne ukončené, nebol zákonný dôvod ukončiť jeho služobný pomer prepustením, nakoľko toto v ničom nespĺňa zákonom požadované náležitosti, nemá právnu silu, nemôže zakladať dôvod na taký postup, aký zvolil žalovaný. Postup žalovaného považoval nielen za formalistický, ale aj do značnej miery šikanózný, pretože zákon nešpecifikuje, čo je hrubým porušením povinnosti policajta, táto skutočnosť je založená iba na voľnom a subjektívnom posúdení. Zdôraznil, že skutok, na základe ktorého bolo rozhodnuté o jeho prepustení zo služobného pomeru sa stal v čase jeho osobného voľna, pritom porušenie služobnej disciplíny je možné vzťahovať iba na konanie v dobe výkonu služby alebo priamo súvisiace s výkonom služby. Navyše skutok sa nestal tak, ako bol uvedený. Nie každé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti musí mať charakter, aby odôvodňovalo prepustenie policajta zo služobného pomeru.

32. Záverom uviedol, že o jeho odvolaní nebolo rozhodnuté v zmysle jeho dôvodov, preto došlo k takej vade konania, ktorá mala za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia žalovaného.

II.

Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

33. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že predmetom konania vedeného žalovaným, ako prvostupňovým správnym orgánom, bolo posúdenie nároku žalobcu na odchodné podľa zákona č. 328/2002 Z. z.. Žalovaný konanie v predmetnej veci ukončil vydaním prvostupňového rozhodnutia, ktorým rozhodol podľa § 33 ods. 1 písm. a) bod 2, s poukázaním na § 35 ods. 1 písm. a) a v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z., o nepriznaní odchodného žalobcovi.

34. Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 19.09.2019. Žalobca v zákonom stanovenej lehote proti nemu podal na poštovú prepravu dňa 01.10.2019 riadny opravný prostriedok - odvolanie. Odvolacie konanie bolo ukončené vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia.

35. Žalovaný uviedol jednotlivé žalobné námietky, pričom sa s nimi nestotožnil. Citoval ustanovenia § 81 ods. 3, § 83 ods. 1 písm. b), ods. 4, § 84 ods. 1, 2 zákona č. 328/2002 Z. z. , čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, § 3 ods. 1, 2, 5, § 33 ods. 2, § 46 Správneho poriadku.

36. Stručne popísal priebeh konania o dávke sociálneho zabezpečenia, odchodnom.

37. Zdôraznil, že žalobca svojou žalobou nenapáda správnosť prvostupňového rozhodnutia a ani nespochybňuje podstatnú skutočnosť, ktorá bola predmetom konania, a to samotné nepriznanie odchodného (t. j. výrokovú časť rozhodnutia o nepriznaní odchodného). Prvostupňové rozhodnutie považuje žalobca za neurčité a nepreskúmateľné, naviac formalistické a arbitrárne, len na základe spochybňovania okolností, za ktorých žalobcovi skončil služobný pomer, pričom tieto okolnosti neboli predmetom konania o posúdení nároku žalobcu na odchodné, ale mohli byť predmetom iba odvolacieho konania o posúdení spôsobu a dňa skončenia služobného pomeru žalobcu. Z uvedeného dôvodu predmetné námietky, resp. konštatovania žalobcu vo vzťahu k zákonnosti prvostupňového rozhodnutia sú právne irelevantné, nakoľko sa netýkajú predmetu konania o priznaní, resp. nepriznaní odchodného,

ale výlučne iba konania vzťahujúceho sa k skončeniu služobného pomeru žalobcu, na základe čoho nie sú spôsobilé na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

38. Konštatoval zistenia z dávkového spisu, z ktorých vyplýva, že personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. XX zo dňa 19.07.2019 bol žalobca, podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 31.07.2019, z dôvodu porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby (ďalej len „personálny rozkaz č. XX“).

39. Žalovaný dôkladným posúdením predmetnej žiadosti a dokladov potrebných pre rozhodnutie vo veci, nezistil prekážky, pre ktoré by nebolo možné pokračovať v konaní o posúdení nároku žalobcu na odchodného, začatom na jeho podnet. Z obsahu personálneho rozkazu č. XX mal žalovaný v priebehu celého konania o posúdení nároku žalobcu na odchodné hodnoverným spôsobom preukázané, že služobný pomer žalobcu bol skončený prepustením z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Zároveň, aj v žiadosti o priznanie odchodného žalobca uvádza cit.: „Spôsob skončenia služobného pomeru : § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 31.07.2019 - Nadriadený, ktorý o skončení služobného pomeru rozhodol : Ing. F. K. g.t. s.ú. MV SR - Číslo rozhodnutia (rozkazu): XX zo dňa : 19.07.2019“.

40. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobca si spolu so žiadosťou o odchodné, podal aj žiadosť o priznanie výsluhového dôchodku, ktorý žiadal priznať od 01.08.2019. V predmetnej žiadosti ako spôsob skončenia služobného pomeru uviedol § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. teda zhodne, ako aj v žiadosti o odchodné.

41. Zo zadovážených dôkazov mal žalovaný v dostatočnom rozsahu preukázané, že personálnym rozkazom č. XX bol žalobca prepustený dňom 31.07.2019 zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., tzn. z dôvodu, že žalobca porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

42. Vyhodnotením všetkých rozhodných skutočností jednotlivo, a zároveň v ich vzájomnej súvislosti, tzn. z personálneho rozkazu č. XX, ako aj údajov o skončení služobného pomeru, ktoré žalobca uviedol v žiadostiach o odchodné a výsluhový dôchodok, pričom tieto nevykazovali žiaden vzájomný rozpor v ich obsahu, dospel žalovaný k záveru, že žalobcovi nárok na odchodné podľa § 33 ods. 1 písm. a), s poukázaním na § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. nevznikol. Z uvedeného dôvodu vydal žalobca prvostupňové rozhodnutie o nepriznaní odchodného žalobcovi.

43. K žiadosti o uvoľnenie, ktorú žalobca podal na svojom služobnom úrade pred vydaním personálneho rozkazu č. XX o jeho prepustení uviedol s poukazom na § 191 ods. 1, 7, 8 zák. č. 73/1998 Z. z. , že zákonnou povinnosťou žalobcovho nadriadeného, po tom, čo mu bola doručená jeho žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, bolo postupovať v súlade s § 191 ods. 8 zákona č. 73/1998 Z. z. a rozhodnúť o podanej žiadosti vydaním personálneho rozkazu o uvoľnení z funkcie, čo nadriadený žalobcu aj urobil. Je však potrebné uviesť, že aj napriek vydaniu personálneho rozkazu o uvoľnení z funkcie dňom 31.07.2019, bol žalobca povinný naďalej si plniť služobné úlohy až do dňa skončenia služobného pomeru, t.j. do 31.07.2019.

44. Žalovaný taktiež poukázal na tú skutočnosť, že až do dňa 31.07.2019 nadriadenému žalobcu nebránila žiadna zákonná prekážka, pre ktorú by nemohol služobný pomer žalobcu skončiť aj iným spôsobom, ako uvoľnením zo služobného pomeru, ak by nastali pre takýto postup nadriadeného zákonné dôvody. V súvislosti s vydaním personálneho rozkazu č. XX v období plynutia výpovednej lehoty, poukázal žalovaný na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z ktorých vyplýva, že... „Personálny rozkaz o uvoľnení policajta zo služobného pomeru k určitému dátumu nečinil právne relevantnú prekážku postupu príslušného nadriadeného k ukončeniu služobného pomeru prepustením podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože služobný pomer odvolateľa ešte trval ...“ (rozhodnutia NS SR č. k. 6 Sž 3/01, č. k. 7 Sž 17/03, č. k. 6 Sž 205/01).

45. Žalovaný zdôraznil, že dôvody uvedené v správnej žalobe sa týkajú spôsobu skončenia služobného pomeru žalobcu, pričom s predmetom konania, ktoré realizoval žalovaný, ako prvostupňový správny orgán, nesúvisia.

46. Zároveň dal do pozornosti, že ak mal žalobca hodnoverne preukázané, že personálny rozkaz č. XX prevzal na pošte až deň po skončení služobného pomeru, je dôkazné bremeno na jeho strane, a to vzhľadom práve na tú skutočnosť, že žalovaný mal pri rozhodovaní o nároku žalobcu na odchodné, ako aj v odvolacom konaní v danej veci, spôsob skončenia služobného pomeru žalobcu preukázaný len personálnym rozkazom č. XX. Žalobca však takýto dôkaz žalovanému nepredložil. Z uvedeného dôvodu žalovaný, aj prvostupňový správny orgán, nemá a ani nemal dôvod spochybňovať hodnovernosť dokladov, predložených k žiadosti žalobcu o odchodné príslušným Centrom podpory.

47. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

III.

Replika žalobcu

48. Žalobca repliku k vyjadreniu žalovaného k žalobe nezaslal.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty

49. Z priloženého administratívneho spisu žalovaného mal správny súd v nadväznosti na konkrétne žalobné dôvody za preukázané, že dňa 19.7.2019 bol pod číslom XX vydaný Personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu MV SR, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru v štátnej službe s poznámkou, že služobný pomer sa skončí dňom doručenia rozhodnutia podľa § 194 ods. 3 zákona a s poučením, že proti rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa oznámenia. Toto rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 31.07.2019.

50. Z osobnej evidenčnej karty žalobcu vyplýva, že sú v nej zaevidované dva akty s účinnosťou od 31.07.2019. Personálny rozkaz č. XXX/XXXX o uvoľnení žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe podľa § 191 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. z dôvodu vlastnej žiadosti žalobcu s poznámkou, že rozkaz nenadobudol účinnosť z dôvodu prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z.. Ďalším evidovaným aktom je personálny rozkaz č. XX/XXXX o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. dňom 31.07.2019.

51. V administratívnom spise je priložený formulár Žiadosti o výsluhový príspevok, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok, ktorého vyplnením žalobca dňa 21.08.2019 požiadal o výsluhový dôchodok, pričom ako spôsob ukončenia služobného pomeru uviedol § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. na základe personálneho rozkazu č. XX. Žalobca túto žiadosť podpísal dňa 07.08.2019.

52. Na základe tejto žiadosti bolo vydané prvostupňové rozhodnutie dňa 13.09.2019, proti ktorému podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím. Odvolacie dôvody sa v podstatných bodoch zhodujú so žalobnými argumentmi.

53. K žalobe žalobca navyše pripojil aj personálny rozkaz č. XXX zo dňa 07.06.2019, ktorým bol uvoľnený podľa § 191 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ dňom 31.07.2019 s poznámkou, že k tomu dochádza na základe vlastnej žiadosti menovaného uplynutím zákonom stanovenej lehoty. Rozhodnutie bolo oznámené vyhlásením dňa 12.06.2019. K tomu bola pripojená kópia žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ, ktorú podal žalobca dňa 23.05.2019.

54. Na základe výzvy správneho súdu zo dňa 01.02.2022 bolo správne mu súdu dňa 16.02.2022 doručené podanie Ministerstva vnútra SR, sekcie personálnych a sociálnych činností, personálny odbor zo dňa 08.02.2022, v ktorom uviedol, že vo veci skončenia služobného pomeru žalobcu bežali dve konania, a to konanie o uvoľnení na základe vlastnej žiadosti žalobcu a konanie o prepustení z dôvodu porušenie služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom, pričom služobný pomer skončí v závislosti od toho, ktoré konanie skončí skôr. Poukázal, že personálny rozkaz o prepustení žalobcu zo služobného pomeru bol doručovaný žalobcovi v mieste trvalého bydliska, ako aj na adrese, ktorú uviedol ako miesto pobytu v čase práceneschopnosti. Pokusy o doručenie boli neúspešné, z uvedeného dôvodu nadriadený pristúpil k inštitútu náhradného doručovania prostredníctvom Slovenskej pošty a.s., kde bola zásielka uložená na pošte Svinia a účinky doručenia nastali dňa 31.07.2019, teda na tretí deň od jej uloženia v zmysle § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., keďže na túto lehotu sa nevzťahuje § 262 zákona č. 73/1998 Z. z. o počítaní času. Aj keď si teda žalobca zásielku - odpis personálneho rozkazu prevzal až 01.08.2019, štvrtý deň od uloženia zásielky, účinky doručenia nastali 31.07.2019 o 00:00 hod., od kedy už žalobca nebol v služobnom pomere z dôvodu prepustenia vzhľadom na to, že personálny rozkaz o uvoľnení žalobcu zo služobného pomeru ukončil jeho služobný pomer až o 24:00 hod. toho istého dňa. Súčasťou podania zo dňa 08.02.2022 bola aj kópia spornej doručenky, z ktorej vyplýva, že po uložení zásielky na pošte dňa 29.07.2019 si zásielku žalobca prevzal osobne dňa 01.08.2019.

55. Dňa 01.07.2006 nadobudol zákon číslo 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

56. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

57. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

58. Podľa § 6 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

59. Podľa § 23 ods. 2 písm. b) SSP, sudca na krajskom súde koná a rozhoduje o správnych žalobách v sociálnych veciach.

60. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

61. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

62. Podľa § 199 ods. 1 SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie

g) Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ministra obrany Slovenskej republiky a nadriadeného určeného podľa osobitného predpisu,

h) príslušného útvaru sociálneho zabezpečenia.

63. Podľa § 137 ods. 4 SSP vo veciach, v ktorých správny súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením. S poukazom na citované ustanovenie upovedomenie o termíne verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu od 29.11.2021 do 17.02.2022. Rozsudok správny súd verejne vyhlásil vyvesením písomného vyhotovenia bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu po dobu 14 dní (§ 137 ods. 3 SSP) dňa 16.februára 2022.

64. Podľa § 33 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (len zákon č. 328/2002 Z.z.) odchodné patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom policajtovi okrem hasiča, ktorého služobný pomer skončil 1. uvoľnením, 2. prepustením, 3. uplynutím dočasnej štátnej služby.

65. Podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. odchodné podľa § 33 nepatrí policajtovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

66. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia krajský súd ako správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu v rozsahu žalobných dôvodov v zmysle § 134 ods. 1 v spojení s § 194 ods. 2 SSP, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

67. V zmysle citovaných zákonných ustanovení s poukazom na žalobné argumenty bolo úlohou správneho súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu posúdiť, či k zamietnutiu žiadosti žalobcu o odchodné došlo v súlade so zákonom.

68. Z ustanovenia § 35 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. je zrejmé, že v prípade skončenia služobného pomeru policajta prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, odchodné mu nepatrí.

69. Z prvostupňového rozhodnutia, ktoré žalovaný svojim rozhodnutím potvrdil, vyplýva, že dôvodom nepriznania odchodného žalobcovi bola okolnosť, že služobný pomer žalobcu skončil prepustením práve z uvedeného dôvodu, keďže k prepusteniu došlo na základe personálneho rozkazu č. XX/XXXX zo dňa 19.07.2019, z ktorého vyplýva, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z..

70. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

71. Personálny rozkaz bol doručovaný žalobcovi dňa 29.07.2019, kedy bol uložený na pošte a žalobca si ho osobne prevzal dňa 01.08.2019.

72. Vzhľadom na skutočnosť, že tento personálny rozkaz nie je predmetom preskúmania správnym súdom v tomto konaní, a nebol predmetom skúmania správnym súdom ani v inom konaní so záverom o jeho nezákonnosti, argumenty žalobcu týkajúce sa nesprávnosti a nezákonnosti postupu pri jeho vydávaní vo vzťahu k otázke hrubého porušenia povinnosti policajta, k otázke podstaty porušenia služobnej disciplíny, či k priebehu skutku sú irelevantné a v tejto veci nepoužiteľné. Správny orgán vychádzal pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu o odchodné okrem iného aj z právoplatného personálneho rozkazu č. XX/XXXX, čo bolo v súlade so zákonom.

73. Významná časť žalobných argumentov potom smerovala k tomu, že pokiaľ bol žalobca uvoľnený zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. XXX/XXXX zo dňa 07.06.2019, nemohol byť následne prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. XX/XXXX zo dňa 19.07.2019. Tieto skutočnosti na rozdiel od vyššie uvedených sa už týkajú takých právnych okolností ako je účinnosť oboch personálnych rozkazov a okamih nastúpenia ich právnych následkov. Tieto skutočnosti napriek tomu, že v tejto veci správny súd nepreskúmava zákonnosť postupu nadriadeného žalobcu pri vydávaní sporných personálnych rozkazov, boli významné pre posúdenie zákonnosti nepriznania odchodného, čo bolo možné len po vyriešení otázky relevancie právnych účinkov konkrétneho personálneho rozkazu vzhľadom na ich odlišnú obsahovú podstatu a použitia konkrétnej právnej normy vzhľadom na spôsob skončenia služobného pomeru žalobcu.

74. Podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

75. Podľa § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z. z., služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.

76. V súvislosti s personálnym rozkazom č. XXX/XXXX zo dňa 07.06.2019, ktorým bol žalobca uvoľnený zo služobného pomeru je dôležitá skutočnosť, že ako deň ukončenia služobného pomeru bol dohodnutý deň 31.07.2019, ktorý bol teda posledným dňom služobného pomeru žalobcu.

77. Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b) a c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1998/73/20220101>> sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

78. Podľa § 194 ods. 2 zákona č.73/1998 Z.z., pri prepustení sa skončí služobný pomer uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa nadriadený a policajt nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia rozhodnutia o prepustení.

79. Podľa § 194 ods. 3 zákona č.73/1998 Z.z., ak bol policajt prepustený z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. c) až g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1998/73/20220101>>, možno skončiť služobný pomer dňom doručenia rozhodnutia o prepustení.

80. V súvislosti s personálnym rozkazom č. XX/XXXX zo dňa 19.07.2019, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z., je dôležitá skutočnosť, že ním bol určený koniec služobného pomeru žalobcu podľa § 194 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z. dňom doručenia personálneho rozkazu. Podľa údajov v tomto rozkaze bol dňom doručenia rozkazu 31.07.2019.

81. Zdanlivo tak vznikla situácia, v ktorej si konkurujú dve právne skutočnosti, ktorá mali nastať v jeden deň - dňa 31.07.2019, a to skončenie služobného pomeru žalobcu v dôsledku jeho uvoľnenia zo služobného pomeru a skončenie služobného pomeru prepustením žalobcu s účinnosťou od doručenia personálneho rozkazu č. XX.

82. K žalobným dôvodom o nezákonnosti postupu žalovaného (prvostupňového orgánu), ktorý napriek vydaniu personálneho rozkazu č. XXX dňa 07.06.2019 a plynúcej lehote (výpovednej) na ukončenie služobného pomeru, vydal ďalší personálny rozkaz č. XX dňa 19.07.2019 o jeho prepustení zo služobného pomeru, správny súd argumentuje, že nie sú opodstatnené.

83. Z ustanovenia § 191 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. totiž vyplýva, že v prípade skončenia služobného pomeru uvoľnením skončí služobný pomer uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov alebo dohodou. V prípade žalobcu došlo k dohode o skončení služobného pomeru dňom 31.07.2019. Evidentne tak až do konca tohto dňa služobný pomer žalobcu trval. Preto nič nebránilo nadriadenému žalobcu počas celej tejto lehoty naďalej vykonávať svoju kompetenciu nadriadeného orgánu vrátane úkonov smerujúcich k zisteniu porušovania služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, keďže tieto zaväzujú žalobcu počas trvania služobného pomeru. Nič preto nebránilo nadriadenému žalobcu, aby v prípade zistenia zákonných dôvodov pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru konal ďalej v súlade so zákonom vydaním príslušného personálneho rozkazu. Napokon žalovaný príliehavo odkázal v tejto súvislosti na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sž 3/01, sp.zn. 7Sž 17/03, sp.zn. 6Sž 205/01.

84. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že personálny rozkaz č. XX mu bol doručený až dňa 01.08.2019, teda po uplynutí služobného pomeru, správny súd poukazuje, že vzhľadom na príslušné zákonné ustanovenia a najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto smere, bolo nevyhnutné sa s

týmto žalobným argumentom stotožniť a v dôsledku čoho bolo nevyhnutné následne uzavrieť, že vec bola žalovaným nesprávne právne posúdená. Preto správny súd rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil.

85. Rozhodujúcou otázkou, ktorú bolo potrebné vyriešiť, a od ktorej v konečnom dôsledku závisela správnosť napadnutého rozhodnutia, bola otázka kedy nastali účinky personálnych rozkazov č. XXX a č. XX, či došlo k situácii, že nastúpenie účinkov oboch rozkazov splynulo, alebo z povahy týchto rozkazov vyplýva, že účinky nenastali v rovnaký moment, a to sa prejavilo aj v závere o skutočnom a právnom dôvode skončenia služobného pomeru žalobcu.

86. Podľa názoru správneho súdu bola zásadnou skutočnosť, že zatiaľ čo personálny rozkaz č. XXX, ktorým bol žalobca uvoľnený zo služobného pomeru, vymedzil trvanie služobného pomeru do dňa 31.07.2019, nepochybne do konca tohto posledného pracovného dňa služobného pomeru žalobcu, a preto fakticky účinky tohto personálneho rozkazu nastali až v samotnom konci tohto posledného dňa služobného pomeru. Účinky personálneho rozkazu č. XX, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru však nastali jeho doručením. Z vyššie konštatovaných zistení je zrejmé, že osobne si žalobca tento personálny rozkaz prevzal dňa 01.08.2019, a to po tom, čo odo dňa 29.07.2019 bol tento personálny rozkaz uložený na pošte.

87. Správny súd dáva do pozornosti ustanovenie § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., podľa ktorého rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1998/73/20220101>> sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou „do vlastných rúk“; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým.

88. Podľa § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., povinnosť doručiť rozhodnutie je splnená, len čo účastník konania písomnosť prevezme alebo jej prijatie odmietne. Ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia. Na túto lehotu sa nevzťahuje ustanovenie § 262 o počítaní času.

89. Vyššie citované ustanovenie explicitne upravuje nástup účinkov personálneho rozkazu akým je aj ten v prejednávanej veci a časovo nástup účinkov vymedzuje na tretí deň od uloženia zásielky, čo aj žalovaný v tejto veci zdôraznil, teda dňa 31.07.2019 o 00:00 hod.

90. Správny súd však argumentuje, že tento okamih nadobudnutia účinkov personálneho rozkazu nastane len vtedy, ak je splnená ďalšia zákonná podmienka, a to, že žalobca si počas uloženia na pošte zásielku neprevezme. To znamená, že pozitívny následok v podobe doručenia zásielky na tretí deň od uloženia nastáva len vtedy, ak absentuje iná právna skutočnosť - prevzatie zásielky počas jej uloženia na pošte.

91. V prípade žalobcu však právna skutočnosť v podobe prevzatia zásielky počas jej uloženia na pošte nastala, a v takom prípade nemohol spätne nastať následok v podobe doručenia zásielky na tretí deň od jej uloženia. Záver o doručení predmetného personálneho rozkazu na tretí deň od jeho uloženia na pošte napriek osobnému prevzatiu tohto personálneho rozkazu žalobcom, je preto v rozpore so zákonom.

92. V tejto súvislosti poukazuje správny súd aj na posun v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyššie uvedeným smerom, dokonca aj v prípadoch, kedy explicitná právna úprava regulovala takéto procesné situácie pomocou fikcie doručenia zásielky bez ohľadu na jej reálne prevzatie.

93. V rozsudku sp.zn. 4Sžrk/3/2019 zo dňa 05.05.2020 najvyšší súd okrem iného argumentoval: „Napriek uvedenej skutočnosti však Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže v prejednávanej veci opomenúť a neprihliadnuť na novšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, ako ju vo svojom rozsudku citoval aj krajský súd, v ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky v záujme zachovania právnej istoty dospel k záveru, že v prípade, ak si adresát zásielku osobne prevezme na pošte v odbernej lehote, je

vylúčené aplikovať inštitút náhradného doručenia, pretože takýto postup by bol v rozpore s účelom a zmyslom inštitútu náhradného doručenia, ako aj v rozpore s princípom právnej istoty.“

94. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. v spojení s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR v takýchto veciach správny súd mohol prisvedčiť žalobným argumentom žalobcu o tom, že ak mu bol personálny rozkaz doručovaný spôsobom, že po jeho uložení na pošte dňa 29.07.2019 si ho osobne prevzal dňa 01.08.2019, považuje sa až tento deň za deň doručenia tohto personálneho rozkazu.

95. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže účinky personálneho rozkazu č. XXX predišli účinky personálneho rozkazu č. XX, nebol v súlade so zákonom záver žalovaného, že služobný pomer žalobcu skončil prepustením, a preto mu odchodné podľa § 35 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. nepatrilo.

96. Správny súd po preskúmaní veci v zmysle žalobných dôvodov a podľa § 134 SSP zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie žalovaného a podľa § 191 ods. 4 SSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude pri posúdení odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu viazaný vyššie uvedeným právne záväzným názorom správneho súdu (§191 ods. 6 SSP).

97. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 175 ods.1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu priznal nárok na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením v zmysle § 175 ods.2 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).